

Bediüzzaman'ın Müdafaalarında Taraflar ve Muhataplar

Parties And Adresee In Bediuzzaman's
Defenses

M. Said ZEKİ

Özet

Bediüzzaman Said Nursi'nin kendisi, talebeleri ve kitapları hakkında çok sayıda davalar açılmıştır. Bu davaların çoğunda savunmasını bizzat Bediüzzaman yapmış, ilerleyen safhalarda avukatları davaya dahil olmuş, ayrıca son zamanlarında talebelerinin bizzat savunma yapmalarını istemiştir. Bediüzzaman'ın müdafaalarında iki temel husus açıkça göze çarpar. Biri şahsından ziyade iman-Kur'an davasını savunmasıdır. Diğeri ise; mahkeme heyetinin nezdinde, davasını engellemeye çalışanları muhatap almasıdır. Bu yazıda Bediüzzaman'ın müdafaalarında ortaya çıkan temel hususiyetler ele alınmakta, taraflar ve muhataplar açısından müdafaaların özellikleri Risale-i Nur'dan da alıntılar yapılarak ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler

Adil Yargılama, Savunma Hakkı, Laiklik, İrtica, Zındıka Komiteleri, Risale-i Nur

---

Abstract

Numerous lawsuits have been filed against Bediuzzaman Said Nursî himself, his students and his books. In most of these cases, Bediuzzaman made his own defense, his lawyers were involved in the later stages, and he also asked his students to make a personal defense in his last days. Two main points clearly stand out in Bediuzzaman's defenses. One is that he defends the Cause of Faith and the Qur'an rather than his person. The other is; before the court, those who try to prevent his case are addressed. In this article, the main features that emerged in Bediuzzaman's defenses are discussed; the characteristics of the defenses in the context of parties and adresee are also discussed by quoting from Risale-i Nur.

Key Words: Fair Trial, Right to Defense, Laicism, Reactionary Action, Unbelievers' Committees, Risale-i Nur

Giriş

Adil yargılanma demokratik hukuk devletinin temel unsurlarından biridir.

Ceza davalarının tarafları, iddia ve savunma olarak belirlenmiştir.

İddia makamını savcı temsil eder. Prensip olarak savcı, soruşturma sürecinde sanığın yalnızca aleyhine değil, lehine olan delilleri de toplamaktadır.

Savunma makamında ise, şüpheli/sanık ve müdafileri bulunmaktadır.

***

Savunma hakkı, şüphelinin/sanığın en temel haklarından biridir. Savunma hakkı, yargılama makamları önünde ve belli bir amaçla, bir suçlamadan kurtulmak için kullanılan söz ve düşünce özgürlüğüdür.

Savunma hakkının temelini irade özgürlüğü oluşturur. Bu hak kapsamında şüpheli/sanık, savunma araçlarını ve kendi savunmasının kapsamını kendi iradesiyle özgürce belirleyebilmelidir.

Sanığın hukuki savunmasını hazırlarken bir uzman kişiden yardım alması veya bu uzman kişinin sanık adına veya onun yanında ve onun yararına hukuki savunmayı üstlenmesi mümkündür.

Avukatın, müdafî sıfatıyla ceza muhakemesine dahil olması, kural olarak hak sahibi olan sanığın iradesine bağlıdır.

***

Sanığın bütün hakları geniş anlamda savunma hakkı kavramı altında toplanabilir.

Savunma hakkı, sanığın birçok hakkını içeren temel bir haktır. Örneğin işkence görmeme hakkı, keyfi tutuklanmama hakkı, bağımsız ve tarafsız bir mahkemede aleni ve adil olarak yargılanma hakkı geniş anlamda savunma hakkının içinde yer alır.

Geniş anlamda savunma, sorular sorma, itirazda bulunma, açıklamalar yapma, işlemlerde hazır bulunma ve dilekçeler verme şeklinde gerçekleştirilir.

Dar anlamda savunma, suç işlediği iddia edilen kişinin, yetkili organ önünde, üzerine atılan suç işlemediğini, filin hukuka aykırı olmadığını, bazı kanuni nedenlerle cezalandırılmaması gerektiğini veya iddia edildiğinden daha az cezayı hak ettiğini ileri sürmesidir.

***

Bediüzzaman Said Nursi'nin kendisi, talebeleri ve kitapları hakkında çok sayıda davalar açılmıştır. Bu davaların çoğunda savunmasını bizzat Bediüzzaman yapmış, ilerleyen safhalarda avukatları davaya dahil olmuş, ayrıca son zamanlarında talebelerinin bizzat savunma yapmalarını istemiştir.

Bediüzzaman ve talebelerinin Eskişehir, Denizli, Emirdağ, Afyon ve İstanbul'daki mahkeme müdafaaları müstakil bir kitap olarak teksirle neşredilmiştir.

Bediüzzaman'ın müdafaalarında iki temel husus açıkça göze çarpar.

Birisi şahsından ziyade iman-Kur'an davasını savunmasıdır. Bu husus talebelerinde de bariz şekilde görülür. Av Bekir Berk nur talebesi maznunlara 'sizi mi savunayım, davanızı mı?' deyince; hepsi de 'davamızı savun' demişlerdir.

Dar anlamda savunma, suç işlediği iddia edilen kişinin, yetkili organ önünde, üzerine atılan suç işlemediğini, filin hukuka aykırı olmadığını, bazı kanuni nedenlerle cezalandırılmaması gerektiğini veya iddia edildiğinden daha az cezayı hak ettiğini ileri sürmesidir.

Bediüzzaman
Said Nursî
savunmalarında
direkt olarak
Mahkeme
Heyetini ve
Devleti hedef
almaz. Öncelikle
adalete ve
mahkemenin
tarafsızlığına
vurgu yaparak
Adliyenin şeref
ve haysiyetini
müdafaa eder.

Diğeri ise; mahkeme heyetinin nezdinde, davasını engellemeye çalışanları muhatap almasıdır.

Bediüzzaman Said Nursî savunmalarında direkt olarak Mahkeme Heyetini ve Devleti hedef almaz. Öncelikle adalete ve mahkemenin tarafsızlığına vurgu yaparak Adliyenin şeref ve haysiyetini müdafaa eder. Mahkeme heyetine karşı son derece nazik bir üslupla savunma yaparken, muarızları söz konusu olduğunda ağır ve celalli ifadeler kullanır.

* * *

Suçlamaların Temeli:

- Bediüzzaman'a yöneltilen suçlamaları
- Tarikatçılık,
- Komitecilik,
- Gizli cemiyet kurmak,
- Harici cereyanlarına âlet olmak,
- Dinî hissiyatı siyasete âlet etmek,
- Cumhuriyet aleyhinde çalışmak,
- İdare ve asayişe ilişmek,
- İzinsiz neşriyat yapmak

başlıkları altında toplamak mümkündür.

Bediüzzaman bir savunmasında bunu açıkça ifade eder:

“Şimdiye kadar bana hücum eden ve hükümeti aleyhimize çeviren kimselerin garazkâr oldukları ve sırf garaz ile iliştikleri bununla anlaşılıyor ki, bizi vurmak için her kapıya başvurular.

Evvelâ, “Tarikatçılık” –bir şey bulamadılar-, sonra “Cemiyetçilik”, sonra “Siyasetçilik ve inkılabı muhalif hareket ve muhalif komitecilik ve izinsiz neşriyatçılık” gibi çok cihetlerle itham etmek ve bizi vurmak için çalıştıkları halde; bunların hiç birinde tutunacak bir emare bulamadıklarından, en nihayet bir madde-i kanuniyenin, kuyud-u ihtirazyeyi nazara almayarak, zahiri umumiyetinden istifade edip, hiçbir ziakıl kabul etmeyecek ve onlara hak vermeyecek bir nokta ile bizi itham ve mahkûm etmek istiyorlar.”⁽¹⁾

Gizli İfsad Komitesi

Bediüzzaman'ın savunmalarında çok şekillere giren gizli ifsad komitelerine vurgu yaptığı görülür. Kendisine hücum eden, vücudunu ve eserlerini ortadan kaldırmak isteyen, insafsız memurları ve hükümeti şaşırtarak hakkında davalar açılmasını sağlayan bu komitedir.

Bu komitenin mensupları; “ecnebi hesabına ve küfür ve ilhad namına bu milleti ifsad ve bu vatani parçalamak fikriyle, Kur'an hakikatına ve iman hakikatlarına her vesile ile hücum eden ve çok şekillere giren bir gizli ifsad komitesi”, “insafsız ve dikkatsiz memurları kendilerine perde yapan ve mahkemeleri şaşırtan onların Müslüman kisvesindeki propagandacıları”dır.

“Otuz sene evvel Dâr-ül Hikmette a’za iken, bir gün arkadaşımızdan ve Dâr-ül Hikmet a’zasından Seyyid Sa’deddin Paşa dedi ki: “Kat’i bir vasıta ile haber aldım; kökü ecnebide ve kendisi burada bulunan bir zındıka komitesi, senin bir eserini okumuş. Demişler ki: Bu eser sahibi dünyada kalsa, biz mesleğimizi yani zındıkayı, (dinsizliği) bu millete kabul ettiremeyeceğiz. Bunun vücudunu kaldırmalıyız.” diye senin i’damına hükmetmişler. Kendini muhafaza et.” Ben de “Tevekkeltü Alallah, ecel birdir, tegayyür etmez” dedim.

İşte bu komite, otuz sene belki kırk seneden beri hem tevessü’ etti, hem benimle mücadelede her bir desiseyi istimal etti. İki defa imha için hapse ve on bir defa da beni zehirlemeye çalışmışlar. En son dehşetli plânları, sâbık dâhiliye vekilini ve Afyon’un sâbık valisini ve Emirdağ’ın sâbık kaymakam vekilini aleyhime sevketmeleriyle, resmî hükûmetin nüfuzunu bütün şiddetiyle aleyhimde istimal etmeleridir.”⁽²⁾

“Gizli bir kuvvet, bil’iltizam beni mahkûm etmek istiyor.

Ve her bahaneyi bulup, bin dereden su getirmek gibi her bir çareye müracaat edip, kurdun keçiye bahanesinden daha garip bahanelerle beni itham altına almak ve mahkûm ettirilmek istenildiğimi hissediyorum.”⁽³⁾

***

Dini siyasete alet etmek ve irtica suçlaması konusunda başka bir ifade-si şöyledir:

“O komitelerden, tesadüfle hükûmetin memuriyetine girenler, ciddi dindarlara takmak için iki kulp elinde tutmuş, garaz ettikleri dindarlara ta-kıyorlar ve hükûmeti iğfale çalışıyorlar.

O iki kulpun birisi: O mülhidlerin, dinsizliğine temayül göstermemek manasıyla “irtica” kulpunu takıyor.

Diğeri: Hâşâ ve hâşâ dinsizliği, bu Hükûmet-i İslâmiyenin ayn-ı siya-seti telakki etmediğimiz manasında “Dini siyasete âlet etmek” kulpu ile le-kelemek istiyorlar.”⁽⁴⁾

Muarız Tarafın Vasıfları

Bediüzzaman ve Nur Talebelerinin savunmalarının satır aralarında mu-arızlarının izlerini sürmek mümkündür.

“Bizim gizli düşmanlarımız
hükûmeti iğfal
ve bir kısım erkânını evhamlandırıan
ve adliyeleri aleyhimize sevkeden
resmî ve gayr-ı resmî muarızlarımız,
ya gayet fena bir surette aldanmış
veya aldatılmış
veya anarşilik hesabına gayet gaddar bir ihtilâlcidir,

*Hâşâ ve hâşâ
dinsizliği, bu
Hükûmet-i
İslâmiyenin ayn-ı
siyaseti telakki
etmediğimiz
manasında “Dini
siyasete âlet
etmek” kulpu
ile lekelemek
istiyorlar.”*

2 Nursî, Bediüzzaman Said, Tarihçe-i Hayat, Yeni Asya Neşriyat, İst. 2002, s. 440

3 Nursî, Bediüzzaman Said, Tarihçe-i Hayat, Yeni Asya Neşriyat, İst. 2002, s. 222

4 Nursî, Bediüzzaman Said, Tarihçe-i Hayat, Yeni Asya Neşriyat, İst. 2002, s. 212

Eğer lâik
cumhuriyet
soruyorsanız, ben
biliyorum ki; lâik
manası, bîtaraf
kalmak, yani
hürriyet-i vicdan
düsturuyla,
dinsizlere ve
sefahetçilere
ilişmediği gibi
dindarlara ve
takoacılara
da ilişmez bir
hükümet telakki
ederim. Madem
biz ehl-i dünyanın
dünyalarına
ilişmiyoruz,
onlar da bizim
âhiretimize ve
imanî hizmetimize
ilişmesinler”

veya İslâmiyete ve hakikat-ı Kur'an'a karşı
mürtedane mücadele eden bir dessay zındıktır ki;
kırk seneden beri benim ile mücadele eden gizli zındıka komitesiyle
şimdi onlara iltihak eden komünist komitesinden bir kısmı,
ehemmiyetli birer resmî makam elde ederek karşıma çıkıyorlar.”

Bu komitenin başka özelliklerini şu satırlarda bulmak mümkün:

“İstibdad-ı mutlaka cumhuriyet namını vermekle, irtidad-ı mutlakı rejim altına almakla, sefahet-i mutlaka medeniyet namını takmakla, cebr-i keyfî-i küfrîye kanun namını vermekle; hem bizi perişan, hem hükûmeti iğfal, hem adliyyeyi bizimle manasız meşgul eylediler.

Onları Kahhar-ı Zülcelal'in kahrına havale edip, kendimizi onların şerrinden muhafaza için “Hasbünallahü ve ni'mel vekil” kal'asına iltica ederiz.”⁽⁵⁾

Lâiklik ve Tarafsızlık

Bediüzzaman'a göre, hükümetin dinsizlere ve sefahetçilere ilişmediği gibi; dindarlara da ilişmemesi ve tarafsız olması gerekir. O, hürriyetperver olması lâzım gelen Hükümet-i Cumhuriyenin, dinsizliğe taraftar ve entrikaları çeviren ve hükümetin memurlarını iğfal eden gizli menfi komitelerden tefrik edilmesini, hükümetin onlardan uzak durmasını ister.

“Eğer lâik cumhuriyet soruyorsanız, ben biliyorum ki; lâik manası, bîtaraf kalmak, yani hürriyet-i vicdan düsturuyla, dinsizlere ve sefahetçilere ilişmediği gibi dindarlara ve takvacılara da ilişmez bir hükümet telakki ederim. Madem biz ehl-i dünyanın dünyalarına ilişmiyoruz, onlar da bizim âhiretimize ve imanî hizmetimize ilişmesinler”⁽⁶⁾ der.

Hükümet, bu gizli komiteyi ya bilmiyor veya bildiği halde müsaade ediyor diye endişe eder:

“Hükümet beni tam himaye ve bana yardım etmek, milletin maslahatına ve vatanın menfaatına çok lüzumu varken, beni sıkması îma eder ki; kırk seneden beri benim ile mücadele eden gizli zındıka komitesiyle, şimdi onlara iltihak eden komünist komitesinden bir kısmı, ehemmiyetli birer resmî makam elde ederek karşıma çıkıyorlar. Hükümet ise, ya bilmiyor veya müsaade ediyor diye çok emareler bana endişe veriyor.”⁽⁷⁾

Farklı Kesimlerin Hukukunu Müdafaa

Bediüzzaman'ın hayatını kronolojik olarak takip ettiğimizde şahsından ziyade çok farklı kesimlerin de hukukunu savunduğunu açık olarak görürüz.

* Mesela daha çocuk yaşta Siirt'te talebelerden bir kısmı, ilmen mağlub edemedikleri Bediüzzaman'ı kavga yoluyla yenmek teşebbüsünde bulduklarında araya girmeye çalışanlara karşı:

5 Nursî, Bediüzzaman Said, Şualar, Yeni Asya Neşriyat, İst. 2002, s. 226

6 Nursî, Bediüzzaman Said, Şualar, Yeni Asya Neşriyat, İst. 2002, s. 318

7 Nursî, Bediüzzaman Said, Şualar, Yeni Asya Neşriyat, İst. 2002, s. 333

-Biz talebeyiz; birbirimizle dövüşürüz, barışırız. Binaenaleyh mesleğimiz haricinde bulunan birisi bize karışmasın, diyerek ilmin/ medresenin/ üniversitenin hukukunu savunur.

* 31 Mart hadisesinde yaptığı D. H. Örfi müdafaasında “Divan-ı Harb’e diyeceğim yok, ihbar edenler düşünsünler.” deyip müstebitleri, Journalcileri, ortalığı karıştırmak isteyenleri hedef alır.

Bir manifesto niteliğindeki bu savunmada kendini değil, İslâm’ı, insanın temel hak ve hürriyetlerini, demokratik değerleri, masum mahpusları savunur.

* Muhalefetin suç olmadığını, imkanatla vukuatın karıştırılmaması gerektiğini beyan ederek muhaliflerin hukukunu ve insan haklarını savunur:

“Madem bir şeyi reddetmek başkadır ve onun ile amel etmemek bütün bütün başkadır.

Her hükûmette şiddetli muhalifler bulunur. Mecusi hâkimiyeti altında Müslümanlar ve hükûmet-i İslâmiye-i Ömeriyede Yahudiler ve Hristiyanlar bulunması ve asayişe ve idareye ilişmeyen hürriyet-i şahsiyesi her hükûmette vardır ve ilişilmez ve hükûmet ele bakar, kalbe bakmaz.⁽⁸⁾

Ve madem imkânat başkadır, vukuat başkadır. Hakkımızda “asayişe zarar yapmış” değil, “yapabilir” diye ittiham ise; herkes bir adamı öldürebilir diye ittiham gibi manasız bir ittihamdır.⁽⁹⁾

* Şefkatle Masumların Hukukunu Korumaya çalışır.

“Benim ve Risale-i Nur’un mesleğinin esası ve otuz seneden beri bir düstur-u hayatım olan şefkat itibariyle; bir masuma zarar gelmemek için, bana zulmeden cânilere değil ilişmek, belki beddua ile de mukabele edemiyorum.”⁽¹⁰⁾

* ‘Vatanı ve milleti anarşistlikten ve dinsizlik ve ahlâksızlıktan ve vatandaşlarını ölümün i’dam-ı ebedisinden kurtarmaya çalışan’ diye tarif ettiği Risale-i Nur ve talebelerinin hukukunu müdafaa etmiştir.

Risale-i Nur’a ait dava ve itiraz, cüz’i bir hâdise ve şahsî bir mes’ele değil ki çok ehemmiyet verilmesin.

Bazı zındıkların şeytaniyle Risale-i Nur’a karşı çevrilen plânlar ve hücumlar inşaallah bozulacaklar, onun şakirdleri başkalara kıyas edilmez, dağıtılmaz, vazgeçirilmez. Cenab-ı Hakk’ın inayetiyle mağlub edilmezler.

“Denizli Mahkemesinde demiştim:

Mahkeme-i kübrada milyarlar ehl-i iman olan davacılar tarafından Kur’an hakikatlarına hizmet eden Nur talebelerini mahkûm ve perişan etmek isteyenlerden ve sizlerden sorulsa ki:

“Serbestiyet kanunuyla dinsizlerin, komünistlerin neşriyatlarına ve anarşiliği yetiştiren cem’iyetlerine müsamahakârane bakıp ilişmediğiniz halde, vatanı ve milleti anarşistlikten ve dinsizlik ve ahlâksızlıktan ve vatandaşlarını ölümün i’dam-ı ebedisinden kurtarmağa çalışan Risale-i Nur ve

31 Mart hadisesinde yaptığı D. H. Örfi müdafaasında “Divan-ı Harb’e diyeceğim yok, ihbar edenler düşünsünler.” deyip müstebitleri, Journalcileri, ortalığı karıştırmak isteyenleri hedef alır.

8 Nursî, Bediüzzaman Said, Şualar, Yeni Asya Neşriyat, İst. 2002, s. 312

9 Nursî, Bediüzzaman Said, Şualar, Yeni Asya Neşriyat, İst. 2002, s. 319

10 Nursî, Bediüzzaman Said, Şualar, Yeni Asya Neşriyat, İst. 2002, s. 325

“...Risale-i Nur ve hakikî şakirdleri, elli sene sonra gelen nesl-i âtiye gayet büyük bir hizmet ve onları büyük bir vartadan ve millet ve vatani büyük bir tehlikeden kurtarmağa çalışıyorlar.”

talebelerini, hapisler ve tazyiklerle perişan etmek istediniz!” diye sizlerden sorulsa ne cevap vereceksiniz? Biz de sizlerden soruyoruz!

Onlara demiştim. O zaman o insafılı, adaletili zâtlar bizi beraet ettirdiler, adliyenin adaletini gösterdiler.”⁽¹¹⁾

Risale-i Nur’la mübareze edemezsiniz ve etmeyiniz. Onu mağlub edemezsiniz. Mübarezede millet ve vatana büyük zarar edersiniz. Fakat şakirdlerini dağıtamazsınız.

Elbette bu vatandaki millete hükmeden bir hükümet, Risale-i Nur’a adalet ve kanun ve asayiş cihetinde ilişemez ve ilişitirmemeli.

Gelecek neslin imanını kurtarmak için çalıştığını beyanla buna engel olunmamasını ister:

“Efendiler! Siz, ne için sebepsiz bizimle ve Risale-i Nur’la uğraşıyorsunuz! Kat’iyyen size haber veriyorum ki: Ben ve Risale-i Nur, sizinle değil mübareze, belki sizi düşünmek dahi vazifemizin haricindedir.

Çünkü Risale-i Nur ve hakikî şakirdleri, elli sene sonra gelen nesl-i âtiye gayet büyük bir hizmet ve onları büyük bir vartadan ve millet ve vatani büyük bir tehlikeden kurtarmağa çalışıyorlar.”⁽¹²⁾

* * *

Bediüzzaman ve talebeleri, ceza tehdidine önem vermemişler, davalarda beraat etmeyi, cezadan kurtulmak için değil, öncelikle kamuoyu nazarında beraat etmenin bir tür ön şartı olduğu için talep etmişlerdir.

Bunu sağlamak; Risale-i Nur’un ve Talebelerinin hukukunu müdafaa etmek ve kamuoyu oluşturmak için değişik makamlara dilekçeler gönderir.

“Müdafaatımı, hem Risale-i Nur’un müdafaanamesi hükmündeki risaleyi yeni harfle iki-üç suretini alıp,

hem Adliye Vekaletine,

hem Heyet-i Vekileye,

hem Meclis-i Meb’usana,

hem Şûra-yı Devlete göndereceğiz.”⁽¹³⁾

* Mahkemenin tarafsızlığını ve bağımsızlığını Müdafaa:

Evet adliyeler hukukları muhafaza etmek ve haksızları tecavüzdten durdurmak, vazifeleri olmak cihetiyle...

“Adliyede adalet hakikatı ve müracaat eden herkesin hukukunu bilâ tefrik muhafazaya, sırf hak namına çalışmak vazifesi hükmettiğine binaendir ki; İmam-ı Ali (ra) hilafeti zamanında bir Yahudi ile beraber mahkemede oturup, muhakeme olmuşlar.

Adalet namına böyle hissiyatını karıştıranlar pek çok zulmetmişler. Evet hükm-ü kanunu icra etmekte o mahkûma acımasa da hiddet edemez, etse zalim olur. Hattâ kısas cezası da olsa hiddetle katletse, bir nevi katil olur. İşte madem mahkemede böyle hâlis ve garazsız bir hakikat hükmediyor.”⁽¹⁴⁾

11 Nursî, Bediüzzaman Said, Şualar, Yeni Asya Neşriyat, İst. 2002, s. 328

12 Nursî, Bediüzzaman Said, Emirdağ Lahikası, Yeni Asya Neşriyat, İst. 2002, s. 20

13 Nursî, Bediüzzaman Said, Şualar, Yeni Asya Neşriyat, İst. 2002, s. 251

14 Nursî, Bediüzzaman Said, Şualar, Yeni Asya Neşriyat, İst. 2002, s. 330

“Mahkemelerin ihkak-ı hak cihetindeki haysiyetine, şerefine mühim bir nakise belki zıd olan garazkârların telkinatına tebaiyete, elbette mahkeme-i adalet tenezzül etmeyecek ve garazkârların entrikalarını akım bırakacaktır.

Ve adaletten ve ihkak-ı haktan daha büyük bir makam vazife cihetinde tanımayan mahkemenin, her türlü tesirattan âzade olarak vazifesini yapacağı, esas adaletin muktezası olduğuna istinaden; şahsım namına değil, belki çok hakikatların ve birçok masum hukukların kendine bağlı olduğu bir hakikat-ı âliye namına, hakkındaki asılsız evhamlarını bir an evvel Risale-i Nur’un hürriyetini ilân etmekle ref’etmektir.”⁽¹⁵⁾

***

* Bediüzzaman’ın, gelecek nesillere karşı, yaşadığı asrın hukukunu savunması ilginçtir.

“İstikbalde gelecek nefret ve tahkirden sakınmak için şu mahrem zeyl yazılmıştır. Yani; “Tuh o asrın gayretsiz adamlarına” denildiği zaman, yüzümüze tükürükleri gelmemek veyahut silmek için yazılmıştır.”

Muhataplara Hitaplar

Başta belirttiğimiz üzere Bediüzzaman Mahkeme heyetinden çok, kendisiyle uğraşan gizli komite mensuplarını ve insafsız, garazkâr ve vehimli görevlileri muhatap alır.

Bu itirazımda muhatabım Afyon müddeisi ve mahkemesi değil,

belki başka yerlerdeki müddeiumumîlerin ve muhbir ve taharricilerin yanlış ve nâkıs zabıtnameleriyle burada ve sorgu dairesindeki acib vaziyeti aleyhimize çeviren garazkâr ve vehham memurlardır.

Bu itirazda muhatabım Denizli mahkemesi ve müddeiumumîsi değil, ... acib iddianameyi aleyhimize verdiren garazkâr ve vehham memurlardır.

Ben de buradaki Mahkemeye değil, belki o insafsızlara derim:

Siz ey gizli düşmanlar ve zındıka hesabına adliyei şaşırtan ve hükûmeti bizimle sebepsiz meşgul eden insafsızlar!

Sükûtta sabrım tükendi. Kabil-i hitab olmayan öyle vicdansız alçaklara değil, belki milletin mukadderatıyla keyfi istibdad ile oynayan bir kısım firavunmeşreb gizli komitenin başlarına derim ki: Ey ehl-i bid’a ve ilhad!

Avrupa’nın insaniyetperver maskesi altındaki vahşi reislerinin sağır kulakları çınlasın ve bu vicdansız gaddarları bize musallat eden o zalimlerin görmeyen gözlerine sokulsun.

Fakat siz ey gizli düşmanlar ve zındıka hesabına adliyei şaşırtan ve hükûmeti bizimle sebepsiz meşgul eden insafsızlar! Kat’i biliniz ve titreyiniz ki; siz i’dam-ı ebedî ile ve ebedî haps-i münferid ile mahkûm oluyorsunuz. İntikamımız sizden pekçok muzaaf bir surette alınıyor görüyoruz. Hattâ size acıyoruz.

Ayasofya’yı puthane ve Meşihat’ı kızların lisesi yapan bir kumandanın keyfi kanun namındaki emirlerine fikren ve ilmen tarafdâr değiliz ve şahsımız itibarıyla amel etmiyoruz.

*Avrupa'nın
insaniyetperver
maskesi altındaki
vahşi reislerinin
sağır kulakları
çınlasın ve
bu vicdansız
gaddarları bize
musallat eden
o zalimlerin
görmeyen
gözlerine
sokulsun.*

*Risale-i Nur'un
gerçi siyasetle
alâkası yoktur;
fakat küfr-ü
mutlakı kırdığı
için; küfr-ü
mutlakın altı olan
anarşiliği ve üstü
olan istibdad-ı
mutlakı esasıyla
bozar, reddeder.*

Efendiler! ... mahkemeyi şaşkırtan onların Müslüman kisvesindeki propagandacılarına hitaben, fakat sizin huzurunuzda zahiren sizin ile birkaç söz konuşacağıma müsaade ediniz.

Heyet-i hâkimenin müsaadesiyle, bizi bu belaya sokan ve hükûmetin mühim bazı erkânını iğfal eden ve milliyetperverlik perdesi altında entrikaları çeviren mühlid zalimlere derim:

Hey bedbahtlar! Risale-i Nur'un gerçi siyasetle alâkası yoktur; fakat küfr-ü mutlakı kırdığı için; küfr-ü mutlakın altı olan anarşiliği ve üstü olan istibdad-ı mutlakı esasıyla bozar, reddeder. Emniyeti, asayiş, hürriyeti, adaleti temin ettiğine yüzer hüccetlerden biri, bu müdafaanamesi hükmündeki Meyve Risalesi'dir.

Ey beni bu belaya sevkeden insafsızlar! Anlaşıyor ki, asayiş aleyhinde hareket etmediğimden benden kızdınız, hiddet ettiniz. Asayişe düşmanlık damarıyla beni tevkif ettirdiniz.

Evet asayiş bozmak ve idareyi karıştırmak isteyenler, benim hakkımda hükûmeti iğfal ederek, adliye lüzumsuz işgal edip beni tevkif ettirenlerdir.

Onların hakkında değil yalnız biz, belki memleket namına, başta müddeiumumî olarak heyet-i hâkimeye dava etmelidir.

***

Savunmalarının sonunda mahkeme heyetini vicdanlı olmaya davet ederek ve onlara dua eder.

Adaletperver olan vicdanınıza havale ediyorum.

Son sözüm: Cenab-ı Hak, hâkimleri adalet-i hakikiyeye muvaffak etsin.

Kendisine işkence ve zulmedenlere hakkını helal ederek şefkat ve merhametinin büyüklüğünü bir kez daha gösterir.

“Madem ki nur-u hakikat, imana muhtaç gönüllerde tesirini yapıyor; bir Said değil, bin Said fedâ olsun. Yirmi sekiz sene çektiğim ezâ ve cefalar ve mâruz kaldığım işkenceler ve katlandığım musibetler hep helâl olsun. Bana zulmedenlere, beni kasaba kasaba dolaştıranlara, hakaret edenlere, türlü türlü ittihamlarla mahkûm etmek isteyenlere, zindanlarda bana yer hazırlayanlara, hepsine hakkımı helâl ettim.”